

sige, hvis de Kommunalbestyrelser, der skulle administrere den, have Hjerte i Livet, thi der staar i § 2, at det overlades til Kommunalbestyrelserne, Sogneraadene at skønne, hvor meget vedkommende skal have. Jeg ved af Erfaring, at man hele Landet over ikke har været meget villig til at skønne, at de gamle skulde have meget i Alderdomsunderstøttelse. Da jeg kom ind i Sundby Sogneraad, den store Landkommune, hvor vi tog Styret efter Højre, som havde siddet der i mange Aar, kom jeg netop til at sidde i Alderdomsudvalget. Da bød man en Familie 5 Kr. om Maaneden i Alderdomsunderstøttelse, og da jeg saa tillod mig at foreslaa at forhøje denne Understøttelse til det dobbelte, sagde man: Det gaar aldrig an! Men jeg svarede rolig: De skal ikke være bange, Samfundet gaar ikke over Styr og bliver ikke rystet i sine Grundpiller af den Grund. Og det har glædet mig siden at se, at vi have arbejdet os op, saa at vi nu kunne byde en Familie 25—30 Kr. om Maaneden, men det er heller ikke for meget. Naar en Arbejder først er opslidt, er naaet op til 60 Aar eller derop efter, og Samfundet har taget Udbyttet af hans Arbejde, fortjener han at faa en Alderdomsforsørgelse, og jeg vil derfor haabe, det ikke skal være den paatænkte Kommissions Opgave at forringe Loven, thi er det Tilfældet, vil det blive et Maal for det danske Socialdemokrati at bekæmpe noget saadant.

Jeg kunde have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser fra Højre i disse Dage om den Maade, de ønske at faa nye Skatter paa, men skal afholde mig derfra. I de Oplysninger, som Finansministeren gav os her forleden Dag, understregede han meget stærkt, at han ikke vilde gaa med til en Forøgelse af de indirekte Skatter, jeg tør love ham, at han der skal finde os Socialdemokrater ved sin Side.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) henstillede forleden i sin Tale til Regeringen at skaffe Penge i Statskassen ved at sælge en Del af de Grunde, som vare blevne frigivne ved de militære Love. Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) og Konseilspræsidenten kunde ikke slutte sig dertil, fordi de mente, at Tiden ikke var inde til at sælge Grunde. Konseilspræsidenten sagde: Vis mig Købere dertil. Men det er nu en Gang ikke os Folketingsmænd, der skulle anvise Købere, det maa være Administrationens Sag. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Ringsted, jeg tror virkelig, det er Tiden. Byggeriet vil ikke stagnere

mere, det er begyndt at komme i Gang igen, og der er Grunde, specielt i den Kred, jeg har den Ære at repræsentere, som ere let sælgelige. Der ligger nogle saadanne Grunde ude ved Amagerboulevard, men der er ganske vist den Fejl ved dem, at de ikke ere frigivne i Øjeblikket, thi ifølge de vedtagne Militærlove maa de ikke sælges, før Kystbatterierne paa Amager ere færdige. Jeg vil henstille til den højtærede Regering at se at komme løs af denne Forpligtelse. Saa tror jeg, det vil blive let at sælge de Grunde, som ligge derude. Jeg ved, at private arbejde meget stærkt paa store Arealer derude, og at Bebyggelsen snart vil komme i Gang. Jeg gør altsaa den Henstilling til det høje Ministerium at tage det af mig her omtalte Forhold under Overvejelse.

Jeg tillod mig under Finanslovens første Behandling i Fjor i en kort Bemærkning at henvende mig til den daværende Forsvarsminister og til Finansudvalget angaaende nogle Krudttaarne, som ligge ude i min Kred, og som vi ere meget kede af. Dels ligge de i Christianshavns Vold, dels ligge de ude langs Kysten forbi Sundby Gasværk, og det er oplyst, at der opbevares meget Krudt i disse Taarne, saa at hvis et af dem springer i Luften, er det nok til at sløje en stor Strækning af den vestre Del af Byen. Jeg mindes desuden, at man for nogle Aar siden i dette høje Ting beskæftigede sig med en lignende Sag, der angik Krudttaarnene paa Vestsiden af Amager. Man hævdede den Gang, at hvis de sprang i Luften, var det nok til at sløje endog det nye Raadhus. Men var dette Tilfældet, hvad jeg ikke betvivler, ligge disse Taarne langt farligere. Og ikke blot rumme de en Fare, men de ligge som en Hindring for Byens Udvikling. Vi have den smukke Strand, hvor der kunde blive en udmærket Færdselsforbindelse mellem Christianshavn og Dragør, og hvor der kunde blive en udmærket sund og god Bebyggelse, men vi kunne ikke komme derud. Paa min Henstilling i Fjor svarede den højtærede Forsvarsminister meget villigt, at han skulde gerne være med til at virke for at faa disse Taarne flyttede. Jeg tillader mig derfor paa ny at henstille til den højtærede Forsvarsminister — jeg ser ham ikke i Øjeblikket — at tage denne Sag under villig Overvejelse.

Den højtærede Forsvarsminister bad os i sin Tale forleden om at holde inde med Skydningen, thi han ønskede Fred og mente derved lettere at være i Stand til at ordne de Sager, han havde begyndt paa. Men der er dog en Klage, jeg vil fremdrage. Det